

samo kot avtor te nazorne pokrajinske slike, ampak tudi kot opazovalec dogajanj na ledeniku in citirani pisec. V seznamu virov in literature je navedenih kar 14 njegovih del.

V Mojih stezah, ki so izšle leta 1979, piše o svojem prvem vzponu na Triglav leta 1905, ko je bil še deček: »... Takrat je bil Triglavski ledenik mnogo bolj obsežen kakor danes. Bil je še debel in na grbinah, tam za Glavo, so v njem zijale še globoke, čudovito modre razpoke ...«, v knjižici Po gorah in dolinah, ki je izšla leta 1923, pa se obiska ledenika pred prvo svetovno vojno spominja takole: »... Za prodrom smo kmalu stopili na ledenik oziroma njegove snežene odrastke, obširna snežišča, ki zakrivajo z blestečo odejo razrito, valovito pobočje pod Kredarico (2515 m). Le tu in tam gledajo skale iz snega. A kakšne so! Led jih je ugledil, voda jim je tako izjedla globoke brazde, ki jih mestoma ločijo le noževo ostri grebeni, zmrzal pa jih razdeva v ostrorobo prodovje, tako da je hribolazec srečen, če stopi z njih zopet na beli sneg ...«.

Leta 1949 je v prispevku Izpremembe okoli Triglava v Planinskem vestniku 49-3 zapisal: »... Da, najbolj se je izpremenil Triglav na svoji severnovzhodni strani, na svojem ledeniku. Z obžalovanjem smo posebno v poslednjih suhih letih, pa tudi že pred zadnjo vojno, opazovali, kako ginejo snežišča, ki so se nekoč malone nepretrgoma v čisti belini razprostirala od Staničeve kočice do Kredarice in do pod Triglava. Starejši planinci smo v mladih letih s spoštovanjem zrlili posebno z grebena doli na ledenik, kjer so se na glavni grbini odpirale dokaj velike razpoke ... Baje so najstarejši pred par leti umrli naši sodobniki iz Mojstrane in Dovjega doživeli, da je ledenik Triglava segal do male črne stene poleg Slovenskega stebra in so zaradi pritiska od zgoraj dotekajočega snega in ledu padali kosi ledu, torej pravi ledeni plazovi, od časa do časa v črno kotanjo. Da pa je čez to steno, ki je nad sto metrov visoka, padal slap, se sam spominjam, ker je jezik ledenika segal še prav v bližino stene. Če površno primerjamo višino rjavega roba okoli ledenika, tedaj spoznamo, da je upadla debelina ledenika za deset do petnajst metrov in bo treba torej desetletja, da si bo ledenik morda v bodočnosti kdaj zopet opomogel ...«.

Že samo ti trije kratki izseki iz besedil kažejo, kako živo je Pavel Kunaver znal opisati naravne pojave. In prav to je poudarjal Jurij Kunaver, ko je v zadnjem delu svečanosti predstavljal še čisto svežo knjigo o svojem očetu, ki jo je naslovil Pavel Kunaver – Sivi volk: pričevanja o vzgojitelju, geografu, alpinistu drenovcu, jamarju, skavtu-taborniku, astronomu, umetniku, naravovarstveniku in pisatelju. Prisotni so tako izvedeli veliko novega o tem vsestranskem naravoslovcu. Še posebej zanimive so bile nazorne upodobitve različnih naravnih pojavov, ki jih je Pavel Kunaver narisal na terenu.

Zemljepisni muzej Geografskega inštituta Antona Melika ZRC SAZU bo od zdaj v okviru raziskovanja in ohranjanja slovenske geografske dediščine skrbel tudi za podarjeno sliko, s tem pa bo tudi njenemu avtorju, Pavlu Kunaverju, dal ustrezno mesto med slovenskimi geografi.

Na koncu pa še enkrat najlepša zahvala Juriju Kunaverju za podarjeno sliko.

Drago Perko

Partnerski sestanek projekta BRIGHT FUTURE

Kajaani, Finska, 8.–9. 5. 2018

V mestecu Kajaani z dobrimi 30.000 prebivalci v osrčju Finske nedaleč stran od severnega tečajnika se je odvil tretji partnerski sestanek raziskovalnega projekta *Bright future for black towns: reinventing European industrial towns and challenging dominant post-industrial discourses* (BRIGHT FUTURE). Projektni sestanek so organizirali raziskovalci Univerze Vzhodne Finske, ki je eden od šestih partnerjev v projektu pod okriljem programa *ERA-NET Urban Europe* (vodilni partner je ZRC SAZU, Geografski inštitut Antona Melika). Predstavitev vmesnega poročila svetovalnega odbora, ki bdi nad potekom projekta, so sledila poročila o industrijski semiotiki nacionalnih pilotnih območij – malih in srednje velikih industrijskih mest (Corby, Združeno kraljestvo; Fieni, Romunija; Heerlen, Nizozemska; Velenje, Slovenija; Kajaani, Finska), v katerih so partnerji prek analize simbolov industrijskega razvoja analizirali dominantne narative. Po okusnem kosilu smo nadaljevali z delovnim paketom, v katerem se bomo v prihodnjem letu ukvarjali z družbeno trajnostjo in prepoznavanjem družbenih inovacij, ter skušali razrešiti odprta metodološka vprašanja. Sestanek smo sklenili z razpravo o strategiji objavljanja

Slika 1: Udeleženci projektnega sestanka, obdani z idilično finsko pokrajino.

projektne rezultate. Drugi dan smo se v prostorih kulturne zadruge *Generaattori* udeležili seminarja *Kajaani in Europe, Europe in Kajaani*, ki so ga prav tako organizirali raziskovalci Univerze Vzhodne Finske. Seminar je naslavljal razvojna vprašanja malih industrijskih mest, predvsem kako v takšna okolja pritegniti podjetja ter mlade in usposobljene ljudi, da bodo tu delali in prebivali. Seminarju je sledila interaktivna ekskurzija po mestnem središču z močno umetniško noto, saj sta jo vodila dva člana tamkajšnjega eksperimentalnega gledališča. Kot se za Finsko spodobi, smo druženje sklenili s savnanjem (na Finskem naj bi bilo kar tri milijone savn oz. v povprečju ena na gospodinjstvo) in kopanjem v ledeno mrzlem jezeru.

Jernej Tiran, David Bole

Delavnica »Dobre prakse čezmejnega javnega prometa v srednji Evropi«
Liberec, Češka, 16. 5. 2018

Projekt TRANS-BORDERS: *TEN-T passenger transport connections to border regions* (Povezovanje obmejnih območij z vseevropskim prometnim omrežjem) poteka v okviru programa Interreg Srednja Evropa, ki ga financira Evropski sklad za regionalni razvoj. Cilj projekta, ki se je začel 1. 6. 2017, je izboljšava prekomejnih povezav z javnim potniškimi prometom med obmejnimi regijami in vozlišči osrednjega evropskega prometnega omrežja. Projekt temelji na treh stebrih: izboljšanjem upravljanju, skupnem načrtovanju in uvedbi novih storitev. Strokovno izhodišče za doseg ciljev so analize prekomejnih prometnih tokov, med katerimi smo posebej pozorni na dnevne in tedenske vozače na delo in v šolo. Delo poteka na dveh pilotnih območjih, prvo je obmejno območje med Slovenijo in Avstrijo,